

הנדון: קריאה להשהיית מבצע החיסונים ל-COVID19 באוכלוסייה מתחת לגיל 30 - עד התבהרות תמונת הסיכון

מכובדיו,

בימים האחרונים הולכים ומתחזקים החששות לתופעת לוואי קצרות-טווח משמעותיות בעקבות חיסון פייזר כנגד COVID19, וזאת במיוחד באוכלוסייה הצעירה. באופן בולט, מתגברות עדויות משמעותיות לקשר בין החיסון לבין התפתחות מיוקרדיטיס, ונתוני הוועדה שהקים משרד הבריאות מצביעים על כך שהקשר הינו אמיתי וסיבתי. **התרחשותם של 90% מהאירועים לאחר החיסון השני, זמן חציון של ימים ספורים, שכיחות גבוהה עד פי 20 באוכלוסייה הצעירה – נתונים אלו תומכים בקשר סיבתי ולא מקרי.**

בעוד שאולי הדבר אינו נהיר לאנשים בציבור הרחב, הרי לכם ולנו, החתומים מטה, ברור שהיעדרו של קשר מובהק בשלב זה אינו שולל את קיומו של הקשר, ובוודאי לא את משמעותו הקלינית. בנוסף מתחוללת שגיאה אתית חמורה של ניסיון להמעט מחשיבותה של הפתולוגיה המיוקרדיאלית, כאילו מדובר על צינון בוקר. **ברור גם לכם שהמדובר בהפרעה קלינית שיש עמה פוטנציאל מסכן חיים** (בוודאי בכמה סדרי גודל יותר מסיכון הקורונה בילדים), שעלולה לגרום להפרעות קצב, נזק עתידי ללב עד כדי קרדיומיופתיה ואף מוות.

לנוכח נתוני התחלואה בישראל כיום, ולאור הידע שצברנו אודות התנהגות הנגיף והמחלה, ניתן לומר בביטחון מלא כי אוכלוסיית ישראל הצעירה נמצאת היטב בתוך שולי הבטחון של סיכוי המחלה: הסיכוי להדבק בקורונה עבור תושב ישראל היה במהלך חודש מאי כ-0.01%, כאשר הסיכון למחלה קשה באוכלוסייה זו הוא ממילא נמוך. הבה נכיר באמת: בנקודת זמן זו, הסיכוי לאשפוז בשל מצב רפואי משמעותי הנובע מקורונה בגילאים שמתחת ל-30, הינו נמוך ממזערי.

לפיכך, חייב משרד הבריאות לפעול בצורה אחראית ושקולה: בנתוני הסיכון הנמוכים ביותר מקורונה (נמוך אף מנגיף החורף הרגילים בשלב זה), ואל מול נתונים מעוררי דאגה העולים לגבי תופעות לוואי מהחיסון ובמיוחד מיוקרדיטיס, **יש להשהות** מיידית את מבצע החיסונים לכלל התושבים הצעירים מגיל 30 (ובכללם כמובן גם את הילדים בני ה-15-12, שכנה"נ נמצאים בסיכון מוגבר עוד יותר) - **וזאת, עד קבלת נתונים נוספים מישראל והעולם, שיעידו על בטיחותו של החיסון.**

קיימות דוגמאות רבות בעבר לצמצום מדיניות החיסון או הפסקתו בשל תופעות לוואי: חיסון AstraZenca הושעה בגרמניה לבני 60 ומטה (כלומר, אנשים שאינם באוכלוסיית הסיכון) בעקבות 31 מקרי פקקת, כלומר שיעור מקרים של 1 ל-87,000 בלבד, היארעות נמוכה פי 30 מהמדווח כעת על מיוקרדיטיס בגילאי 18-16. את החיסון לנגיף ה-Rota (נגיף הידוע כאחד מגורמי האשפוז המרכזיים בילדים) השעו הרשויות האמריקאיות בסוף שנות ה-90 בגלל סדרת אירועי Intussusception בשכיחות של 1 ל-10,000. חיסון השפעת ב-1976 הושעה כאשר התברר כי השימוש בו גרם להופעת תסמונת Guillain-Barré בשיעור של 1 ל-100,000 "בלבד", והחיסון לחצבת ב-1969 שהושעה בשל 3 אירועי אנצפלופתיה בתדירות של פחות מ-1 למיליון.

בשם מורשתם של היפוקרטס, הרמב"ם ואספ הרופא, אנו קוראים לכם להימנע מסיכון ללא צורך - "ראשית אל תזיקו": **השהו את חיסון הצעירים והילדים הבריאים שאינם נמצאים בסיכון מקורונה**, עד תום עבודת ועדת הבדיקה וניתוח המידע. במידה ואכן יתברר כי החיסון טומן בחובו אפשרות לתופעות לוואי משמעותיות, כאשר עדויות משמעותיות לכך כבר זמינות לנו, הרופאים, אנו חוששים לפגיעה אנושה באמון הציבור במערכת הבריאות אשר עלולה להוביל בעתיד לירידה בשיעורי התחסנות השגרה, ירידה בהיענות מטופלים להמלצות רפואיות ולפגיעה במעמד הרופא בכלל. אם יתברר בהמשך, כי החיסון אינו מגדיל סיכון למיוקרדיטיס (למרות שהדבר אינו נראה סביר כעת, לאור הנתונים), נוכל לפנות אל אלה שלא חוסנו, אבל מתוך ידיעה כי שמרנו על שלומם ובריאותם. **הדבר רק יגביר את אמון הציבור במערכת!**

חינוי כי תשתפו את הציבור: הציגו את הנתונים הנאספים בוועדה שמונתה ע"י משרד הבריאות לחקר תופעות הלוואי; פרסמו את נתוני התחלואה הקשה והתמותה בשנת הקורונה אל מול שנים רגילות, העניקו לציבור את הידע הנדרש בכדי שיוכלו לקבל החלטה מושכלת ולתת את הסכמתם המלאה מדעת לחיסון.

בנתוני התחלואה כעת בישראל, אין מה להפסיד בהמתנה של מספר שבועות עד התבהרות התמונה, אך יש פוטנציאל רב לנזק באם נפעל באופן פזיז. השהו את החיסון.

זוהי הפעולה הנכונה, האחראית והאתית, המתחשבת במאזן הסיכון/תועלת הקיים כיום.

בברכה,

חברי מועצת החרום הציבורית למשבר הקורונה

העתק:

- פרופ' נחמן אש, ראש תכנית מגן ישראל
- שר הבריאות, מר יואל (יולי) אדלשטיין

חברי המועצה*

(לפי סדר א-ב)

פרופ' עמוס אדלר

פרופסור לרפואה בחוג לאפידמיולוגיה ורפואה מונעת, מומחה ברפואת ילדים ומיקרוביולוגיה קלינית. מנהל המעבדה המיקרוביולוגית במרכז הרפואי סוראסקי ת"א, גזבר האיגוד הישראלי למחלות זיהומיות.

פרופ' אשר אלחיאני

פרופסור לרפואה, מומחה ברפואת משפחה ובמנהל ציבורי. כיהן כמנהל בית חולים "מאיר", מנהל מחוז מרכז ב"כללית", וכן כמנכ"ל קופת-חולים מאוחדת. שימש כיו"ר המועצה הלאומית לבריאות בקהילה. רופא משפחה בנגב.

פרופ' עליאן אלקרינאוי

פרופסור לעבודה סוציאלית, שימש כנשיא מכללת אחוה, וראש החוג לעבודה סוציאלית באוני' בן-גוריון וכדיקן ב"ס לעבודה סוציאלית באוני' ממוריאל בקנדה. יו"ר עמותת "ליאלי" לקידום החינוך והרווחה בחברה הבדואית. חתן פרס Killam וממדייקי המשואות בטקס יום העצמאות 2013.

דר' אורנה בלונדהיים

מומחית ברפואת ילדים ונאוטולוגיה וכן למנהל מערכות בריאות. שימשה כמנהלת בית החולים לילדים "שניידר" וכן כמנהלת בית החולים "העמק" בעפולה.

פרופ' צבי בנטואיץ'

פרופסור לרפואה, מומחה לרפואה פנימית, אימונולוגיה ומחלות זיהומיות, שימש כמנהל מחלקה פנימית, חלוץ רפואת האיידס בישראל. ראש המרכז למחלות טרופיות ואיידס באוני' בן-גוריון, נשיא עמותת נאלא למניעת זיהומים בארצות מתפתחות וחבר הנהלת "רופאים לזכויות אדם".

פרופ' צביקה גרנות

פרופסור לאימונולוגיה בפקולטה לרפואה באוני' העברית. מומחה בינלאומי בתחום מחקר הניוטורפלים, עוסק בפיתוח גישות חדשות לאימונותרפיה.

פרופ' ערן דולב

פרופסור לרפואה, לרפואה צבאית ולהיסטוריה רפואית, מומחה לרפואה פנימית, מנהל מערכות בריאות וכן לאתיקה ברפואה. שימש כקצין רפואה ראשי, כמנהל מחלקה פנימית, וכיו"ר לשכת האתיקה של ההסתדרות הרפואית וראש ועדת האתיקה של אוני' תל-אביב.

דר' מיכל חמו לוטם

רופאת ילדים המתמחה במנהיגות וניהול, ובחדשנות רפואית. כיהנה כסגנית נשיא לחדשנות במרכז הרפואי שיבא, וכחברה במועצה המייעצת לראש הממשלה לנושאי כלכלה וחברה. ייסדה את ארגון בטרם לבטיחות ילדים, וכן את 'אושיה - נשים מובילות בריאות'. זוכת פרס ראש הממשלה על תרומה מיוחדת לילדים.

דר' יואב יחזקאלי

מומחה לרפואה פנימית ומנהל רפואי. מרצה בחוג לניהול מצבי חרום ואסון באוני' ת"א. סא"ל במיל, ממקימי צוות הטיפול במגיפות ותוכניות הערכות לאירוע ביולוגי חריג. כיהן כסגן מנהל ב"ח, רופא מחוז, מנהל מחוז ומנהל אגף בקופות חולים. מנהל רפואי בחברות הזנק, רופא משפחה.

פרופ' רבקה כרמי

פרופסור לרפואה, מומחית ברפואת ילדים, נאוטולוגיה וגנטיקה רפואית. כיהנה כמנהלת המכון הגנטי בב"ח סורוקה, דיקן הפקולטה למדעי הרפואה באוני' בן-גוריון, יו"ר איגוד דיקאי בת-הספר לרפואה, נשיאת אוני' בן-גוריון וכיו"ר ועד ראשי האוניברסיטאות.

פרופ' אסא כשר

פרופסור אמריטוס לאתיקה מקצועית ולפילוסופיה. חתן פרס ישראל לפילוסופיה. חבר האקדמיה האירופאית למדעים ואומניות. כתב עשרות קודים אתיים ממלכתיים וציבוריים, וביניהם את הקוד האתי הצבאי, כמו גם שימש כחבר בוועדות ממלכתיות ציבוריות רבות.

פרופ' אמנון להד

פרופסור לרפואה, מומחה ברפואת משפחה. מנהל החוג לרפואת משפחה באוני' העברית, ומשמש כיו"ר המועצה הלאומית לבריאות בקהילה. סגן דיקן אקדמיה-רפואת משפחה באוני' העברית. רופא משפחה בירושלים.

פרופ' רצף לוי

פרופסור בב"ח לניהול באוני' MIT בבוסטון, דוקטור בחקר ביצועים מאוני' קורנל. רס"ן (מיל) בתחום המבצעים המיוחדים בחיל מודיעין, מומחה לניהול סיכונים מערכת, פיתוח והטמעת מודלי אנליטיקה לחיזוי סיכונים בגופי ממשל ומע' בריאות. יועץ לגיבוש פרוטוקולים וקבלת החלטות בניהול מגפת הקורונה למספר גופי ממשל בארה"ב.

פרופ' זהבה סולומון

פרופסור לעבודה סוציאלית, כלת פרס ישראל ופרס אמ"ת. סא"ל במיל, חוקרת אפידמיולוגיה פסיכיאטרית, שימשה ראש ב"ח לעבודה סוציאלית באוני' תל-אביב, מומחית בינלאומית בתחום טראומה נפשית, חברת ועדה ב-DSM (ספר האבחנות הפסיכיאטרי).

דר' יפעת עבדי-קורק

מומחית באפידמיולוגיה וביולוגיה מולקולארית, שימשה כיועצת ועדת סל התרופות בנושא טכנולוגיות רפואיות וכחוקרת בכירה במרכז הישראלי להערכת טכנולוגיות רפואיות במכון גרטנר, מנהלת המחקר והאקדמיה של רשת מרכזים רפואיים.

דר' ברוריה עדיני

PhD במנהל מערכות בריאות, מכהנת כראש החוג לניהול מצבי חירום ואסון באוניברסיטת תל אביב. לשעבר ראש ענף היערכות לחירום בצה"ל (סא"ל) ויועצת בכירה של האגף לשעת-חרום של משרד הבריאות.

פרופ' איתן פרידמן

פרופסור לרפואה בחוג לגנטיקה וביוכימיה, מומחה ברפואה פנימית ובגנטיקה רפואית, PhD ממכון קרולנסקה בשבדיה. הקים את היחידה האונקו-גנטית והמרפאה לנשים בסיכון גבוה בבית החולים שיבא, משמש כיו"ר ועדת הלסינקי העליונה של משרד הבריאות.

פרופ' אהרן צ'חנובר

פרופסור לביוכימיה, רופא, חתן פרס נובל לכימיה (הומדען הישראלי הראשון שזכה בפרס), חתן פרס ישראל ופרס אמ"ת. שימש כמנהל מכון המחקר למדעי הרפואה בטכניון, חבר באקדמיה הישראלית והאמריקאית למדעים וכן באקדמיה האפיפיורית למדעים.

פרופ' אודי קימרון

ראש החוג לאימונולוגיה ומיקרוביולוגיה קלינית באוני' תל אביב. מומחה לתאי T, חיסונים רירניים, הנדסה גנטית של נגיפי חיידקים, ו-CRISPR. פרסם מאמרים בעיתוני היוקרה Cell, Nature, Science וזכה במענקי מחקר יוקרתיים כולל ה-ERC. שותף בהקמת מעבדות לבדיקות קורונה.

דר' אמיר שחר

מומחה לרפואה פנימית, קרדיולוגיה, רפואה דחופה ומנהל רפואי. מג"ד (מיל) בתותחנים, מחלוצי הרפואה הדחופה בארץ. הקים וניהל את המחלקה לרפואה דחופה בב"ח שיבא, היה סגן-מנהל בב"ח מאיר וכיום מנהל מלר"ד לניאדו. ממקימי החוג לרפואה דחופה באוני' תל-אביב.

פרופ' מרדכי שני

פרופסור לרפואה, מומחה ברפואה פנימית. חתן פרס ישראל. כיהן כמנכ"ל משרד הבריאות ומנהל בב"ח שיבא, וכן כיו"ר ועדת התרופות. ייסד וניהל את בית הספר לבריאות הציבור באוני' תל-אביב, וכן הקים וניהל את המכון הלאומי לחקר מדיניות הבריאות.

* העמדות המובאות הן על דעת חברי וחברות המועצה, ולא בהכרח מייצגים את המוסדות בהם עובדים/ות